

БАСКЕРВИЛСКОТО КОТЕ

от

Георги Тенев
Явор Гърдев
Иво Сиромахов

1993

Действащи лица */по реда на появяването им/*:

ИФИКРАТ

ЦИГУЛКАТА

ПОЩАЛЪОНЪТ

ОТЕЦ ЛУКА

ГЛАСЪТ НА ВЕЛИКИЯ ИНСПИЦИЕНТ

ПОЛКОВНИК ФИЛИПС

МОУЗЕС

КОЛИТ

ПРЕДСТАВИТЕЛ НА МЕЖДУНАРОДНАТА ОРГАНИЗАЦИЯ

ДРУГ ПРЕДСТАВИТЕЛ НА МЕЖДУНАРОДНАТА ОРГАНИЗАЦИЯ

ПОРТРЕТ НА ДЖЕК ЛОНДОН

АКТИВИСТИ ПО БЛАГОТВОРИТЕЛНИ МЕРОПРИЯТИЯ

ПОЛИТИЧЕСКАТА ПОЛИЦИЯ /62-ма, по-късно - 430 души/

УНИФОРМАТА НА ЧАН КАЙ ШИ

АГЕНТ ПИНЯ КОЛАДА /жена/

ОРЕЛ

АРДЖУНА

БХИМАСЕНА

РЕЗО АМРАХОТЕЛИ

АБУ ХАРАБ ИБН ТЕРЦА

РАЗГНЕВЕН ШАМАН

ПОРТРЕТ НА СТАНИСЛАВСКИ

БАСКЕРВИЛСКОТО КУЧЕ

БАСКЕРВИЛСКОТО КОТЕ

ЕЛЖАНА

ПОДМОЛНИЙ

МАЙКЪЛ ГЪРКЪТ

НЕЩО ГОЛЯМО И ТЪМНО

ПОРТРЕТ НА ОТЕЦ ЛУКА

ОГРОМЕН ПОТНИК

МАЛКОТО ДЕТЕ

ГРУПА СЦЕНИЧНИ РАБОТНИЦИ

ХОР НА МОНТАЖНИЦИ В ЗАВОДИТЕ 'ХЮНДАЙ'

ст.лейтенант ПРОХОРЧУК, Ж.Н.

ОГНЕБОРЦИ /от поделението на ст.лейтенант Прохорчук, Ж.Н./

МАЙКАТА НА БАСКЕРВИЛСКОТО КОТЕ

ДЕЙЗИ - красива жена

ПРИСЦИЛА - интересна жена

ПОРША - страстна жена

КАРНЕЙШЪН - жена

АСИСТЕНТ-РЕЖИСЬОР

ЗАВЕЖДАЩ ШИВАШКО АТЕЛИЕ

ДВЕ РЕКВИЗИТОРКИ

ЗЛОТО

ДЕМОС

ДЕМАГОГ

ИВАН

ЕДИН ПЕТРОВ

ЕДНА ПЕТРОВА

БАСКЕТБОЛИСТ С ТЮБЕТЕЙКА

ВЕНЕЦИАНСКИ ТЪРГОВКИ

ПЪРВО ДЕЙСТВИЕ

На сцената лежат в гърч Ификрат, Цигулката и Пощальонът. Внезапно влиза Отец Лука, след което внезапно излиза. Пощальонът спира да се гърчи.

ПОЩАЛЪОНЪТ

Отец Лука напусна ни, защото

отиде да издирва пак доброто.

Не знае той, че щастието тук

е скрито в твоя тънък звук,

виоло моя с форма на жена!

От теб ще имам дървени деца!

Пауза.

ЦИГУЛКАТА *Спира да се гърчи.*

О, пощальоне, прав си, свиньо,

но аз не съм виола пощуряла.

Да бъда булка струни бих си дала,

но всъщност недостойна съм цигулка,

неможеща да бъде твоя булка.

Цигулката се обесва ритуално, след което излиза.

ИФИКРАТ *Настрани.*

Антракт!

ГЛАС ЗАД КУЛИСИТЕ

По-късно ще разберем, че това е Гласът на Великия инспициент.

Никога, никога!

ИФИКРАТ

Тогава антракс!

Пауза. Влиза Полковник Филипс, въоръжен до зъби, непушач, добър.

ИФИКРАТ

Здрасти!

Полковник Филипс мълчи.

ИФИКРАТ

Здрасти!

Полковник Филипс мълчи.

ИФИКРАТ

Твоят проблем е решен, Поцалъоне!

Ификрат посочва четирите посоки на света, Полковник Филипс започва да танцува полка, по време на което подава на Пощальона армейска брадва, с която Пощальонът се самоубива ритуално, след което излиза. Ификрат спира да се гърчи. Влиза Моузес и започва да се гърчи. От чига се спуска микрофон, Ификрат го взема и пее.

Отмъстен, отмъстен,
във един единствен ден,
старият плешив кретен
най-накрая отмъстен.

Настрани. Лъжа, нали? *Към Полковник Филипс.* Спрете танца, Полковник!
Полковник Филипс спира да танцува. Ификрат плаче. Той не се подчинява,
кошмар мой, той излиза от контрол!

Ификрат вади свирка, свири, Полковник Филипс ритуално повръща. *Зад гърба на публиката се възпроизвежда ефект на силни газове /човешки, реактивни и пр./.*
Влиза Колит, целува земята под краката на Полковник Филипс. Моузес спира да се гърчи и се обръща към Полковник Филипс.

МОУЗЕС

Излез!

Полковник Филипс излиза, след което влиза отново, обръща се към Моузес.

ПОЛКОВНИК ФИЛИПС:

Не ще изляза, не! Не се надявай, няма да го бъде, никога, ниенте, но пасаран,
патриа омуерте, вива Полковник Филипс, СМЕРШ, до дупка ще стоя! И ще
додявам!

След което излиза. До края на пиесата се усеща задкулиското му присъствие.

ИФИКРАТ *Пее.*

Отмъстен, отмъстен,
във един единствен ден,
старият плешив кретен
най-накрая отмъстен.

Влиза Политическата полиция /62-ма души/ и изнася всички. Пауза - три минути.
Зад кулисите се чува ревербериран Гласът на Пощальона.

ГЛАСЪТ НА ПОЩАЛЪОНА

Смъртта е аперцепция, животът е алтер егото на нашата цивилизация. Кой разнася пощенските пратки по-добре от смъртта? Да не би животът?

В този момент пристига телеграма от Международната Организация.
Представител на Международната Организация излиза на сцената и чете.

ПРЕДСТАВИТЕЛ НА МЕЖДУНАРОДНАТА ОРГАНИЗАЦИЯ

Много се радвам. Щастлив съм. Дерзайте. Поздравявам ви. В същия дух. Като представител на Международната Организация. Бих искал. Но няма да стане. Оповавам се. Зигмунд. Както и всички останали.

Представителят на Международната Организация получава внезапен пристъп на задух и натурално припада. Активисти по благотворителни мероприятия измежду публиката му поднасят цветя и флакон с въздух. Пауза. Представителят на Международната Организация пропада в трапа на сцената. Политическата полиция внася Друг представител на Международната Организация, след което го изнася, после внася портрет на Джек Лондон, 16/18 см., рамкиран, който пропада в трапа на сцената. Политическата полиция внася Ификрат, облечен зле, Моузес, облечен като жокей и Колит, когото ритуално изсеква. *Колит пропада в трапа на сцената.*

ПОЛИТИЧЕСКАТА ПОЛИЦИЯ *Лее*.

Уаба даба дам даба дам даба да!

Уаба даба дам даба дам даба да!

Пауза. Политическата полиция трайно замлъква и излиза. После влиза. Леко затъмнение. На сцената се появяват бюра с настолни лампи, на които Политическата полиция разпитва Моузес и Ификрат. Разпитът не се чува, поради шум от метро, стереовъзпроизведен. Завеса. Завесата се вдига. На сцената са само Моузес, Ификрат, Униформата на Чан Кай Ши и Агент Пиня Колада /жена/, която разпитва всички без Униформата.

ПИНЯ КОЛАДА

Здравей!

МОУЗЕС */вади уоки-токи/*

Орел, Орел, тук Млечна жлеза!

ПИНЯ КОЛАДА */втрещена/*

Как не исках да спра! Кой ме спря? Кога спря моят живот? Моят пулс? Моята страст? Въпроси. Да, има много въпроси! Девица съм, да. Но защо, Господи? Защо ме наказваш? Деца? Добре, но защо такива, защо, Яхве? Не съм ли принасяла още топли жертви на олтара на твоята ненаситна пророческа безогледност, забравила бащин дом и свята принадлежност към етнос и каста? Йес, йес! Отново ли ти, спохождащ сън, крила на домогващата се развала, заливаш прогимназиите на моята страна, малка, но велика, с порочното дихание на агонизиращ враг, готов да впръсне в недрата на женствеността на моя народ семето на ненапоилата нито педя земя омраза между народностите? Къде да се дяна? Суит меморис!

МОУЗЕС

Орел, Орел, тук Млечна жлеза, прием!

Влиза Орел, бутафорен, опърпан. Лети на фона на рундохоризонта, върху който се прожесктират кадри от филма "Обикновен фашизъм".

МОУЗЕС *Припадайки.*

Не, не ми е симпатичен, цитат, животът ми е всъщност един цитат!

Моузес пропада в трапа на сцената. Тъмнина 100%. Светлина. Пиня Колада е опряла автомат в челото на Ификрат, който стои на колене. На транспарант в дъното на сцената пише с черни и сиви букви "СРЕДНОЩЕН БЛУС". Пауза. Влизат Арджуна, Бхимасена и Резо Амрахотели. Поставят параван около Пиня Колада и Ификрат. Постепенно затъмнение. Светлина върху авансцената. Транспарантът, параванът и двамата зад него изчезват. Арджуна и Бхимасена предлагат кришнаистка литература на публиката с думите "Погледнете тези хубави книги!". Резо Амрахотели вади от трапа на сцената биволски рог с пивко вино и вдига тост. После вади от потурите си рязана пушка и стреля срещу публиката на месо с халостни патрони. Арджуна и Бхимасена му предлагат кришнаистка литература, той ги убива ритуално с ханджар и те излизат. Влиза Абу Хараб Ибн Терца, носейки цигулка, на която е закачен надпис "Дерзайте", хвърля цигулката зад кулисите, вади тесте карти.

АБУ ХАРАБ ИБН ТЕРЦА

Тридесет и две карти. Делено на две - шестнадесет, плюс седемстотин и седемдесет е равно на седемстотин осемдесет и шест. Аз съм Абу Хараб Ибн Терца... Ню Йорк... края... на трийсетте... депресия... смърт... смърт... смърт... Тотнъм... Челси... равен... Селтик... Ипсуич... хикс... Глазгоу... Рейнджърс... игрек... еврибади... евреи... Шопенхауер... Шопен... фри шоп... секс... бади... бади... секс... Ню Йорк... смърт... смърт... смърт... йес... йес...

РЕЗО АМРАХОТЕЛИ *Опиянен.*

О, Терца, Терца, обичам те, очи чорние! Но ще излекувам тази страст!

Двамата вадят от трапа на сцената шпаги и се дуелират до смърт на единия от двамата. Пауза. Останалият жив /Абу Хараб Ибн Терца/ обръща поглед към небето.

АБУ ХАРАБ ИБН ТЕРЦА

Благодаря ти!

На чига се спуска леген с вода. Той мие краката си, вади компас и пита риторично: "Накъде е Мека?". Политическата полиция внася на забавен каданс куче, което Абу Хараб Ибн Терца обесва ритуално, след което го дави в легена, като през цялото време пита къде е Мека. Политическата полиция през цялото време му отговаря:

"Абу даби даби дан даб!

Дабу бу даби дам дав дам!

Куравел, куравел!"

От публиката излиза Разгневен Шаман, опиянен с хашиш. Напуска възмутен представлението, минавайки през сцената. Чува се изстрел. Политическата полиция реагира, като се разбягва. На чига се спуска портрет на Станиславски и огледален надпис "ВИНЕТУ", достатъчно далеч от портрета. Абу Хараб Ибн Терца хвърля всичко в трапа на сцената, и се обръща към публиката.

АБУ ХАРАБ ИБН ТЕРЦА

Кучето е бутаторно. Четете Самюел.

След това безпрекословно вади от джоба си револвер и бърникайки го, нещеш ли, се застрелва.

ЗАВЕСА. КРАЙ НА ПЪРВО ДЕЙСТВИЕ.

ВТОРО ДЕЙСТВИЕ

-

Сцената представлява огледално изображение на тази от I-во действие. Надписът "ВИНЕТУ" е нормално написан, а портретът на Станиславски е наобратно. На сцената, насядали по диагонал върху рибарски столчета, се виждат: Баскервилското куче, Баскервилското коте, Елжана, Подмолний и Майкъл Гъркът. Параванът е наобратно. Пред него - Агент Пиня Колада и Ификрат. Всички се представят на публиката без Майкъл, който изважда от джоба си ветрило, бутилка узо, пали ветрилото, вика "Елате на хорепсуме!", *пие узо и умира. Агент Пиня Колада загася ветрилото с пожарогасител и ляга до Майкъл.*

ЕЛЖАНА *В пристъп на внезапна ярост.*

О, йе!

Звучи Ей Си / Ди Си, за кратко. Кучето куфее, Котето скърца със зъби. Всички се успокояват и седат. Ификрат се съблича до кръста и дълбокомислено споделя с Подмолний.

ИФИКРАТ

Така и трябваше да стане!

ПОДМОЛНИЙ

Ми, как! Да вземем властта?

КУЧЕТО

Абсурд, това е равностойно на политика.

КОТЕТО

Преврат, всички на преврат!

ПИНЯ КОЛАДА и МАЙКЪЛ *Стават до седеж и кресят.*

Айде на преврата!

ЕЛЖАНА

Разночинци!

Застрелва с пръст Майкъл и Агент Пиня Колада, които падат и не мърдат повече.

КУЧЕТО

А, стига, бе! Ега ти! Ехе! Охо! Брех! Сиктир! А така! А сега! Въх!

ПОДМОЛНИЙ

Смърт!

КОТЕТО

Ой, Майко мила, шабан! Евала! Турска баня!

Портретът на Станиславски и надписът "ВИНЕТУ" изчезват.

ПОДМОЛНИЙ

Вие, Елжана, готова ли сте да встъпите в законен... с Баскервилското коте? Вие, Ификрат, готов ли сте да встъпите в незаконен... с Баскервилското куче, или поне обратното до доказване на невъзможността ви да имате деца?

ГЛАСЪТ НА ВЕЛИКИЯ ИНСПИЦИЕНТ

Континюитет е нужен днес, навярно разбирате.

ПОДМОЛНИЙ

Право рече човека!

ЕЛЖАНА *Гнусливо.*

Мразя брак,

мразя мрак,

мразя котешки тумбак!

Либя пръч

в пълен сбръч

на вековний мощен тъч.

В скоби - лъч.

Край на програмата ми.

На чига се спуска Нещо голямо и тъмно, което веднага изчезва обратно. Ификрат плюе презрително. На сцената се изтъркулват седемнадесет топки за волейбол.

ИФИКРАТ

Моята дан е непреклонна.

ПОДМОЛНИЙ

Не, ти ще се преклониш!

ИФИКРАТ

Много се лъжеш! Аз не съм пропорция на твоите сфери. Простотата на доктрината ти е това, което ще те унищожи. Аз съм този, който ще те погуби.

ПОДМОЛНИЙ

Ха-ха!

ИФИКРАТ

Не се прощавай бързо с мисълта за богатството! Не си мисли, че животът ще свърши с екзекуцията! Аз ще те догоня навсякъде. Твоят инстинкт не те погубва, но страстта ти ще те погребее в гроба на събитията.

Кучето и Котето отиват и лягат до Пиня Колада и Майкъл. Елжана увенчава с лаврови венци Ификрат и Подмолний.

ЕЛЖАНА, ИФИКРАТ и ПОДМОЛНИЙ *Пяят.*

Ликувайте, простосмъртни,

пейте поляни и жита,

устните ми са безкрайно нежни

в стиховете, подарени ми от теб.

Та-та-тин-ти табарам тас тас.

Елжана опитва да направи стриптийз. *Ификрат ѝ пречи. На чига се спуска Огромен потник. Зад кулисите се показват краищата на велосипедна верига, която Подмолний издърпва на сцената, плачейки. Ификрат слага белезници на Елжана, изкарва я на авансцената и ѝ вика.*

ИФИКРАТ

Срамувай се, мръснице!

Подмолний се самобичува ритуално с веригата.

ЕЛЖАНА

Простете ми, моля ви, повръща ми се.

ИФИКРАТ

Раймонда, Раймонда, покаяй се! Разбери, че няма обратен път!

Подмолний сърцераздирателно ругае.

ЕЛЖАНА

Секс, секс!

ИФИКРАТ

Помни Катамарания!

На чига се спуска макет на Пентагона, който Подмолний разрушава с веригата. Започва да вали бутафорен дъжд. Пауза. Агент Пиня Колада, Майкъл, Кучето и Котето стават, излизат на авансцената, покланят се и се усмихват неловко. Подмолний ги обезглавява ритуално и те си лягат отново. Елжана танцува и опитва пак да прави стриптийз. Ификрат ѝ слага втори чифт белезници. Разнасят се гръмотевици. Подмолний и Ификрат произнасят на авансцената стихотворение.

ПОДМОЛНИЙ и ИФИКРАТ

Аз съм още невръстен за любов,

но мляко да бозая съм готов.

И моите зъбки още са ми млечни,
което е най-важното условие.

Пауза /6 минути/.

ЕЛЖАНА

О, аз се успах! Трябва да бъда страшно на училище!

Завесата се затваря и отваря рязко седемнадесет пъти.

КОТЕТО И КУЧЕТО *Викат.*

Бис!

МАЙКЪЛ

Трис!

ИФИКРАТ

Заради очите ти...

ПОДМОЛНИЙ

Заради косите ти...

ЕЛЖАНА

Партийо!

На чига се спуска портрет на Отец Лука, овъглен по краищата. Чува се ужасен шум от катастрофа на океански лайнери. Тъмнина. Рязка преградна светлина срещу публиката. Нормално осветление.

ГЛАС НА МАЛКО ДЕТЕ

Царят е гол!

На сцената са всички без портрета. Свободно пуснат от арлекина, пада микрофон, който се удря в терена на сцената и издава пукот. Втори микрофон пада по същия начин, без да издаде пукот. Току до краката на Подмолний пада бутафорна наковалня, последвана от гумени гущери. Ефект на гръмотевици, всички гледат замислено, само Ификрат гледа иронично. Внезапна тъмнина.

ЗАВЕСА. КРАЙ НА ВТОРО ДЕЙСТВИЕ.

ИНТЕРМЕДИЯ

В квадрат, осветен от канделабри, осигурени от Гьоте-институт, излиза Баскервилското коте.

КОТЕТО

С тази интермедия представлението става четири часа и десет минути. *Пауза. Котето вади сандвич, увит във вестник и с ярост го захвърля към предната дясна кулиса. Злорадо. Знаех си, че така ще стане. Котето се преоблича като коте-дозиметрист и започва да писука с честота 56 килохерца. Сценични работници му поднасят седем проекта за Конституция на Кот Д'Ивоар. Котето ги чете съсредоточено, разбира истини за живота и поглежда към кабина 'Осветление' с поглед на манифестиращ запасен офицер. Сценични работници излизат и започват да развалят. Котето се съблича до кръста и дава сведения в сантиметри. Котки /фелиде/ - сем. хищни бозайници. Котето бозае. Козина - различно оцветена. Няколко десетки вида. В Б-я - дивата котка. Домашната к. произхожда от нубийската к. Кратка пантомима, в която котето представя кубистични портрети на дива котка, гепард, пума, барс /снежен леопард/. Унищожават дивеч, домашни животни. Котето сервилничи и показва дружески намерения. Влиза Хор на монтажници в заводите "Хюндай". Напада и хора! Котето напада Хора, който се защитава, след което излиза. Котето се разхвърля до голо. Повечето - с ценна кожа. Котону - град в Южен Дахомей, край Гвинейския зал., 120 000 жители /1967/. Аерогара, пр-ще /545 000т., 1969/.*

Сапунена, дървообр., обувна пром. - ст. Бот. градина. Стана грешка. Няма Бот. градина. През 1981 е закрыта от СанЕпид. станция. Да направим справка. *Прави справка развълнувано. Чува се взрив. Самолет от Дахомейските авиолинии планира /горейки/ в дъното на сцената. До края на III-то действие руски пожарникари от поделението на ст. лейтенант Прохорчук, Ж. Н. не успяват да овладеят пожара. Котето цитира на ляво и на дясно "Дневникът на една камериерка", но внезапно по телефона го търси майка му. Котето се извинява с изтъркани клишета и излиза. Дрехите му, нахвърляни по сцената, ни напомнят за него. След малко Котето влиза с реквизитни бермуди. Звучат жизнеутвърждаващи акорди. от Симфония N 4 на Спиридон Мицов. Котето разказва с брехтови средства спомени от Калининград. Сценични работници влизат и започват да строят. Нима сценичните работници, и в коя страна не е така, та питайки, не са ли те диваци и варвари? Пауза - 47 секунди. Чува се скрибуцане на загадъчен предмет. По телепатичен път публиката научава сърцераздирателната история за бабата на Баскервилското коте, която с ножица "Солинген" прерязала изтънелите нишки на спомена. Котето ридае, преоблича се до кръста и от кръста надолу с костюми съответно от "Перси" и "Персифал" и върви към финал. Сцената напомня мотиви от "Пижмо и Пенда", играна на о.Болшевик. Калейдоскопът на театралната магия представя на публиката вълнуващи мигове от кръщенето на Йоко Оно, трагедията на площад Тянан Мън, превземането на Бастилията, приготвянето на руска салата, подписването на Сан-Стефанския мирен договор и раждането на Фидел Кастро. Пак ме прекараха! Котето впила морен взор в зрителя на 8-ми ред, място 117, нечетни, ляво, след което пропада в трапа на сцената, където впоследствие припада.*

ЗАВЕСА. КРАЙ НА ИНТЕРМЕДИЯТА.

ТРЕТО ДЕЙСТВИЕ

Стая с камина. Нощ. Три трикраки стола. Температура 11°C. Мирише на орехи. В задната част на сцената - прозорче, може би капандура. Майкъл Гъркът и Баскервилското куче правят снежен човек в кошарата на оркестъра. Влизат Дейзи - красива жена, Присцила - интересна жена, Порша - страстна жена и Карнейшън -

жена. Сядат и започват да плетат покривки. Звучи "Кармина Бурана". Карнейшън поглежда навън към капандурата с пламък в душата.

КАРНЕЙШЪН

Хиляди смърти!

ПРИСЦИЛА

Хиляди!

ПОРША

Эх, ты!

ПРИСЦИЛА

А той, милият, колабира още на Втория Никейски събор!

ПОРША

Эх, ты!

Застиват в триминутна мъчителна пауза, по време на която влизат Ификрат в гарнизонен отпуск и Баскервилското коте с батут под ръка. Карат се.

КОТЕТО

Не ми минават тия! Не ми минават и ония!

ИФИКРАТ

Шибан диалектик!

КОТЕТО

Ретроград гърбав!

ИФИКРАТ

Битието многолико проблясва в явност.

Двамата си правят феноменологическа редукция и излизат разплакани.

КАРНЕЙШЪН

Мамата си трака!

ПОРША

Эх, ты!

Дейзи забива куките за плетене в земята и запява Интернационала. Като я чува, Присцила се уригва дискретно, след което става и сваля от снагата си четиринадесет фусти. След това с вентроложки патос възпроизвежда режисьорските адхортативи на Миклош Янчо.

ДЕЙЗИ Към Присцила.

Стига си смъркала това енфие!

ПРИСИЛА Към Дейзи.

Кокошка!

ПОРША Като захвапва петата си.

Эх, ты!

ТРИТЕ ЗАЕДНО

В Москва! В Москва!

Застиват в пауза. Влиза Великият Инспициент, след него Асистент-режисьора, след него Завеждащия шивашко ателие с две Реквизиторки и Група сценични работници. След тях влиза целият останал екип на постановката. След това екипът разбира, че е сгафил и напуска сцената.

ПОРША *Със стремеж да отиграе гафа.*

Эх, вы!

ПРИСЦИЛА *Рецитира.*

Напрегнато се любя

със статуята няма.

Любенето всъщност

е просната пижама.

На разноски на 'Речно параходство' влизат Ификрат в пурпурна тога и Баскервилското коте с походка на денди, внезапно забогатяло. Карат се.

ИФИКРАТ

Пей, свиньо, пей!

КОТЕТО

Не съм свиня. Аз съм Дориан Грей.

Отново излизат. Пауза от 3 минути. Карнейшън пръдва. *Това дразни Присцила и тя се гъне.*

ПОРША

Эх, ты!

От тавана падат дузина тухли.

ПОРША

Эх, ты!

На сцената влиза Злото. Остава там само за миг, колебаейки се дали да лицедейства. Отказва се и излиза безмълвно.

ПОРША *Към Присцила.*

Скъпа...

ПРИСЦИЛА

Да.

ПОРША

Обичам те.

Следва двеминутна интимна сцена, от която всички персонажи са възмутени. Карнейшън псува на майка през капандурата. Пауза. Влиза Политическата полиция, сплетена на плитки тип "рибена кост".

ПОЛИТИЧЕСКАТА ПОЛИЦИЯ

Где е Котето?

Дейзи отговаря със сподавен лай.

КАРНЕЙШЪН *Към един от полицаите, нежно.*

Ти си прът

с обилна гръд!

Ти си път

за отвъд!

Ти си просто алегория...

ПОЛИЦАЙ

Аз съм триста петдесет и вторият.

Полицаят дърпа Карнейшън настрани и ѝ съобщава, че щатът на Политическата полиция от 62-ма е увеличен на 430 души. Спешно повикана, Политическата полиция излиза.

КАРНЕЙШЪН *Страстно.*

Обичам го този.

Пауза. На сцената влизат демос и демагог.

ДЕМАГОГ

Дръжте ми дискурса!

ДЕМОС

Какъв голям дискурс!

Излизат. Пауза. Влиза Иван с онанирмашина. Разговаря на немски с конете си и излиза засрамен.

ПОРША

Эх, ты!

Влиза Баскервилското коте със следи от биопсия.

КОТЕТО *Към Карнейшън.*

Мина ли Полицията?

КАРНЕЙШЪН

Минах я.

КОТЕТО

Кога бяха тук гадовете?

КАРНЕЙШЪН

Преди малко.

През сцената претичва баскетболист с тубетейка и пропорциите на Меджик.
Котето и Карнейшън вадят стерилни марли и си запушват носовете и устите.

ГЛАСЪТ НА ВЕЛИКИЯ ИНСПИЦИЕНТ

Направи го. Сега!

Котето и баскетболистът го правят.

КОТЕТО

Аз изчезвам.

Излиза заразено. Пауза. Влизат Един и Една Петрови. Полъхва ветрец. Пеят
коневръзи. Звучат пасторални напеви.

ЕДИН ПЕТРОВ

Падрушка мая, ти си алена звезда!

Ти си роза, ти си крем,

ти си щастие за мен!

Свири ѝ на ухо на латерна. От латерната изскача Баскервилското коте, покрито със струпей. Отпива от кокалена манерка гъста течност и излиза със запазено чувство за цялото.

ЕДНА ПЕТРОВА

Эх, ты!

ПОРША *Ядосано.*

Я не ме цитирай!

Зашлавява ѝ шамар, след което Един и Една Петрови напускат сломени. Пауза. Гърмежи. Замирисва на война. Баскервилското коте пребягва през сцената, скимтейки. Гони го Политическата полиция, нарамила сенокосачки. Гъст дим блъсва Карнейшън в носа. Това е фатално поради астмата на последната. Преди смъртта си, настъпваща в гърчове, тя споделя къде точно е заровено имането, като вади от джоба си подробна карта на Странджанско-Сакарския масив. Разказва весели спомени от бригада, в която е взела участие на младини, след което умира спокойна, завещавайки на потомството да е дръзнено. Последното, вслушвайки се в този съвет, веднага начева да бъде.

ПОРША

Горката тя!

ПРИСЦИЛА *Тъжно.*

Наистина.

Обстановката от жизнерадостна става смугла. Влиза Политическата полиция и уведомява, че за истинското действие тук не се говори въобще. Пауза. Смяна на декора. Майкъл, загубил чувство за цялото, излиза и рецитира стихотворението на Брехт "Последните въпроси на един работник". Груба мизансценна смяна, последвана от внезапна такава. Рунд, въртящ се кръг, дим-машина, тагес, чиги, преградно на 62°... Гробище до къщата. Над гробището - половин реклама на Кока-Кола. До гробището - басейн с пенлива вода. Дейзи, Присцила и Порша плуват бъртерфлай на музика на Белини, Пучини, Верди. Оглеждат ги венециански търговци, скрити зад кулисите. Дейзи се прозява, гълта вода и умира в мъки.

ПОРША

Горката тя!

ПРИСЦИЛА *Тъжно.*

Наистина.

Двете се прегръщат жално и, като за беда, се удушват. Зад сцената се чува мяукане. С нарастващо езотерично излъчване на нея се втурва Баскервилското коте, което е смутено. Плаче. На неизползваната до момента портална чига, с риск за живота, се спуска Политическата полиция в попълнен щат, предрешена като Доналд Дък. Тя носи със себе си овъгления по краищата портрет на Отец Лука.

ПОЛИЦИЯТА

Аз съм деус екс машина или, взето в оригинал, теос апо механес.

КОТЕТО *През сълзи.*

Ах, тежко ми!

Политическата полиция слиза от чигата и ритуално одира Баскервилското коте. Пред очите на публиката от кожата на последното се възправя в цял ръст Отец Лука. Баскервилското коте се оказва ни повече, ни по-малко, конспиративното име на клирика. Пауза от 24 минути, по време на която в съзнанието на публиката от неясно сфумато кристализират образите на протагонистите. Трагическата вина се изяснява, настъпва катарзис. Майкъл и Баскервилското куче спират да правят снежни човеци.

МАЙКЪЛ

Ай, сиктир, бе!

КУЧЕТО *Риторично.*

Тоя ли бил убиеца?

Всички персонажи излизат на сцената и се покланят, като в суматоката някой издава две автобиографични повести. За по-добра рекогнисцировка звучат Шостакович, Букстехуде, Шьонберг, единственото произведение на Алехандро Рохас "Песента на саламандъра" и песента "Оранжево небето". Накрая, на фона на националния химн, с шрифта на линеар "А" от Фестоския диск, се изписва името на спонсора. В атмосфера на подозрение, че някой крои нещо, се спуска завеса.

КРАЙ